

Luke 3

ASVh with Comments

Summary. This chapter introduces John as the messenger of the Lord and his work and interaction with people and the Lord Jesus. The chapter also presents the lineage of Joseph, the earthly caretaker of the beloved Son of God.

บทสรุป ในบทนี้ได้เสนองานของยอห์นเป็นการติดต่อกับประชาชนและพระเยซูตั้งเป็นผู้สื่อสารของพระผู้เป็นเจ้าด้วยกันในบทนี้ได้บอกถึงครอบครัวของโยเซฟ ผู้ดูแลทางโลกของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

Luke 3:1-6. John, the son of Zachariah, is introduced as the messenger of the Lord, preaching the baptism of repentance unto remission of sins, and is linked to the words of Isaiah, the prophet.

ลูกา 3:1-6 ยอห์น บุตรของเศคาริยาห์ ได้รับการแนะนำเป็นผู้สื่อสารของพระผู้เป็นเจ้า สอนการบัพติสมาของการกลับใจเพื่อรับการอภัยโทษของบาป และได้โยงไปถึงคำกล่าวของอิสยาห์ ศาสดาพยากรณ์

Luke 3:7-14, 18-20. John baptizes multitudes of people and teaches them the way to be, preparing the way of the Lord. But Herod imprisons him.

ลูกา 3:7-14, 18-20 ยอห์นบัพติสมาคนจำนวนมากและสอนพวกเขาถึงวิถีที่ควรจะเป็น เตรียมทางของพระผู้เป็นเจ้า แต่เฮโรดจับท่านขังคุก

Luke 3:15-17. As the messenger of the Lord, John points people to the Lord Jesus as the one who baptizes with the Holy Spirit and fire.

ลูกา 3:15-17 ยอห์นเป็นผู้สื่อสารของพระผู้เป็นเจ้า ได้บอกประชาชนให้ไปยังพระเยซูที่จะเป็นผู้ที่ให้บัพติสมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ

Luke 3:21-22. The Lord Jesus is baptized in water by John, the Holy Spirit descends upon the Lord Jesus, and the Father's Voice from heaven identifies Him as His beloved Son.

ลูกา 3:21-22

พระเยซูได้รับบัพติสมาในน้ำโดยยอห์นและพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงบนพระองค์และเสียงของพระบิดาจากสวรรค์ได้บอกว่าพระเยซูคือบุตรสุดที่รักของพระองค์

Luke 3:23-38. We are given the genealogy of Joseph, the caretaker of the Lord Jesus, from Heli, the true father of Joseph, to David through Nathan, to Abraham, and to Adam to show that the Lord keeps His promises to David and Abraham and that Joseph cannot be the birth father of the Lord Jesus, he is just His earthly caretaker.

ลูกา 3:23-38 ได้ให้แก่เราตระกูลของโยเซฟ ผู้ดูแลของพระเยซู จากเฮลิบิดาแท้จริงของโยเซฟ ถึงดาวิดโดยนาธาน

ถึงอับราฮัมและถึงอาดัมซึ่งได้แสดงว่าพระผู้เป็นเจ้าได้รักษาพระสัญญาของพระองค์ต่อดาวิดและอับราฮัมและได้ยืนยันว่าโยเซฟนั้นไม่สามารถเป็นบิดาที่แท้จริงของพระเยซู เขาเป็นเพียงผู้ดูแลทางโลกของพระองค์

¹ Now in the fifteenth year of the reign of Tiberius Caesar, Pontius Pilate being governor of Judea, and Herod being tetrarch of Galilee, and his brother Philip tetrarch of the region of Ituraea and Trachonitis, and Lysanias tetrarch of Abilene,

ในปีที่สิบห้าของการปกครองของทิเบริอัสซีซาร์ โฟเรปอนที่อุสเป็นเจ้าเมืองของยูเดีย และเฮโรดเป็นผู้ปกครองส่วนหนึ่งของเมืองกาลิลี และฟิลิปพี่ชายของท่านเป็นผู้ปกครองส่วนหนึ่งของอิทุเรียและทราโคไนทิส และลิสานัสเป็นผู้ปกครองของอาบิเลน

Comments 3:1. At the beginning of this chapter, the Lord gives details about the leaders of the people at that time. None of them had a heart for the Lord God Almighty. But in all the evil they did, the Lord's blessing overshadowed them all.

“Now in the fifteenth year ...” In this place, the year is mentioned to specify the time that the Lord's work began with His messenger.

ความเห็น: 3:1 ในเริ่มต้นของบทนี้ พระผู้เป็นเจ้าได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับผู้นำของประชาชนในเวลานั้นซึ่งไม่มีใครที่มีใจต่อพระผู้เป็นเจ้าผู้สูงสุด แต่ในความชั่วทั้งหลายพวกเขาจะทำ พระพรของพระผู้เป็นเจ้าจะครอบคลุมพวกเขาทั้งหมด

"ในปีที่สิบห้า..." ในที่นี้ ปีในที่นี้ได้บอกเพื่อให้เวลาอันแน่นอนที่งานของพระผู้เป็นเจ้าได้เริ่มกับผู้สื่อสารของพระองค์

² in the high priesthood of Annas and Caiaphas, the word of **God** came to John the son of Zacharias in the wilderness.

^๒ ในเวลาที่อานนาสและคาอีฟาเป็นธรรมจารย์ พระคำของ **พระผู้เป็นเจ้า** มาถึงยอห์นบุตรของซาคคาริยาที่ในป่า

Comments 3:2. For verses 2-17, see Comments Matthew 3:1-12 and Comments Mark 1:2-8.

ความเห็น: 3:2 สำหรับข้อ 2-17 มองความเห็นมัทธิว 3:1-12 และความเห็นมาระโก 1:2-8

"In the high priesthood of Annas and Caiaphas." People appointed high priests to serve the Lord but forgot to consider whether the Lord also approved them. Both of these priests were approved by humans but not by God.

"ในเวลาที่อานนาสและคาอีฟาเป็นธรรมจารย์" ประชาชนแต่งตั้งธรรมจารย์เพื่อรับใช้พระเจ้า

แต่พวกเขาลืมที่จะคิดว่าพระผู้เป็นเจ้าเห็นด้วยกับพวกเขาด้วยหรือไม่ ทั้งสองท่านนี้ได้รับการสนับสนุนของมนุษย์แต่ไม่ใช่ของพระผู้เป็นเจ้า

Q: Why did the Lord bring these two and present them both here as high priests? **A:** When both names had been put down, we should have noticed it was not the name that the Lord had chosen to be His high priest at that time. We can notice this by the work that they have done. Their main purpose was to interrupt the Lord's work, and later on, what they did became clear.

คำถาม ทำไมพระผู้เป็นเจ้านำทั้งสองนี้และเสนอพวกเขาในที่นี้เป็นธรรมจารย์? **คำตอบ** เมื่อทั้งสองชื่อได้ใส่ลง

เราควรสังเกตว่ามันไม่ใช่ชื่อที่พระผู้เป็นเจ้าได้เลือกให้เป็นธรรมจารย์ในเวลานั้น เราสามารถสังเกตเห็นได้โดยงานที่พวกเขาได้ทำ

จุดประสงค์หลักของพวกเขานั้นเพื่อขัดขวางงานของพระผู้เป็นเจ้า และในภายหลังสิ่งนี้จะชัดเจนขึ้น

"The word of God came to John the son of Zacharias in the wilderness." This verse connects to previous verses, and now we see why John lived alone in the wilderness. John's mind was clear, and he could hear the voice of the Lord, and he was the messenger of the Lord.

"พระคำของพระผู้เป็นเจ้ามาถึงยอห์นบุตรของซาคคาริยาที่ในป่า"

นี่ได้ติดต่อกับข้อความก่อนหน้านี้และเวลานี้เราได้เห็นว่าทำไมยอห์นจึงอาศัยอยู่ในป่าตามลำพัง

ความคิดของยอห์นนั้นชัดเจนเพื่อได้ยินเสียงของพระผู้เป็นเจ้า และท่านคือผู้สื่อสารของพระผู้เป็นเจ้า

³ And he **went** into all the **surrounding** region of the Jordan, **proclaiming** a baptism of repentance unto remission of sins;

^๓ และท่านมายังเขตแดนรอบๆจอร์แดน สอนถึงการบัพติสมาเพื่อการกลับใจใหม่เพื่อจะได้รับการอภัยของบาป

Comments 3:1-3. See Comments Matthew 3:1-2.

"Repentance unto remission of sins." We can plainly see what John preached to people. He told them to come and receive forgiveness for their sins from the Lord. John, as a messenger, started the work by preparing the way for people to come to the Lord and pointing to them where they should go to receive forgiveness for their sins. Later, he spoke to people more clearly, saying that the Lord Jesus is the person he refers to.

ความเห็น: 3:1-3 มองความเห็นมัทธิว 3:1-2

"การกลับใจใหม่เพื่อจะได้รับการอภัยของบาป" เราสามารถเห็นได้ชัดว่ายอห์นได้บอกประชาชนว่าอะไร

ท่านบอกพวกเขาให้มาและรับอภัยโทษจากพระผู้เป็นเจ้า

ยอห์นเป็นผู้สื่อสารได้เริ่มทำงานโดยเตรียมทางสำหรับประชาชนเพื่อมายังพระผู้เป็นเจ้าและชี้ให้แก่ว่าพวกเขาควรจะไปยังที่ใดเพื่อรับอภัยสำหรับบาปของพวกเขา ในภายหลัง ท่านได้บอกชัดเจนเพิ่มขึ้นแก่ประชาชนว่าพระเยซูนั้นคือผู้ที่ท่านได้หมายถึงถึง

⁴ as it is written in the book of the words of Isaiah the prophet,

The voice of one crying in the wilderness,

Make ready the way of the **Lord**,

Make **His** paths straight.

⁴ดังที่มีเขียนในหนังสือของศาสดาพยากรณ์อิสยาห์

ถึงเสียงของผู้ที่ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า

จงเตรียมทางให้เรียบรอยเพื่อ **พระเจ้า**

ทำทางของ **พระองค์** ให้ตรงไป

Comments 3:4. Cited from Isaiah 40:3. See Comments Matthew 3:3 and Comments Mark 1:2-3.

Verses 4 and 5 are quoted from the book of Isaiah and refer to John and his duty as the messenger of the Lord. Many people use these verses in the wrong way, but truly, they refer to John's duty.

ความเห็น 3:4 อ้างจากอิสยาห์40:3 มองความเห็นมัทธิว 3:3 และความเห็นมาระโก1:2-3

ข้อ4 และ 5 ได้มาจากหนังสือของอิสยาห์และกล่าวถึงยอห์นและหน้าที่ของท่านว่าเป็น

ข้อนี้ได้ใช้ข้ออ้างจากอิสยาห์ที่ได้กล่าวถึงยอห์นและอะไรคือหน้าที่ของท่านสำหรับเป็นผู้สื่อสารของพระผู้เป็นเจ้า

มีหลายคนได้ใช้ข้อนี้ในทางที่ผิดแต่จริงแล้วข้อนี้กล่าวถึงหน้าที่ของยอห์นว่าเป็นผู้สื่อสารของพระผู้เป็นเจ้า คนส่วนมากใช้ข้อนี้ในทางที่ผิดแต่จริงแล้วข้อนี้หมายถึงหน้าที่ของยอห์น

“The voice of one crying in the wilderness.” This saying applies to John as the messenger of the Lord.

“ถึงเสียงของผู้ที่ร้องในถิ่นทุรกันดาร” ส่วนนี้ได้ใช้กับยอห์นว่าเป็นผู้สื่อสารของพระผู้เป็นเจ้า

“Make ready the way of the Lord.” The verse tells us of John's duty. John announces to people how they should behave to be ready to receive the begotten Son of God, who is coming soon. His duty was to call people to go to the Lord Jesus.

“จงเตรียมทางของเจ้าให้เรียบรอยเพื่อพระเจ้า” ในข้อนี้ได้บอกหน้าที่ของยอห์นอย่างชัดเจน ท่านได้บอกประชาชนว่าพวกเขาควรจะประพฤติตัวให้พร้อมสำหรับต้อนรับพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าที่จะมาในเร็ววัน หน้าที่ของท่านคือเรียกประชาชนให้มายังพระเยซู

“Make His paths straight.” “Straight” in the sense of direct. The duty of John through his message is to point to the Lord Jesus so people can recognize Him. John's duty is to identify the Lord Jesus to the people directly, so they know who the Lord Jesus is. The path to the Lord is straight and direct through the message of John.

“ทำทางของพระองค์ให้ตรงไป” ตรงในที่นี้คือแนวทาง หน้าที่ของยอห์นต่อชาวของท่านคือชี้ไปยังพระเยซูเพื่อให้ประชาชนสามารถจดจำถึงพระองค์ หน้าที่ของยอห์นคือชี้แนะพระเยซูต่อประชาชนโดยตรง เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าพระเยซูคือใคร ทางของพระเจ้านั้นตรงและผ่านตรงโดยรายงานข่าวของยอห์น

⁵ Every valley **will** be filled,

And every mountain and hill **will** be made low;

And the crooked **will** become straight,

And the rough ways smooth;

⁵ที่ต่ำทุกที่จะเต็ม

และทุกภูเขาและเนินเขาจะทำให้ต่ำลง

และทางคดเคี้ยวจะตรงไป

และทางขรุขระจะราบเรียบ

Comments 3:5. Cited from Isaiah 40: 4. This verse refers to the work of the Lord in people's hearts after they listen to the message of John.

ความเห็น 3:5 ชี้จากอิสยาห์40:4 ข้อนี้ได้เกี่ยวข้องกับงานของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้ทำในใจของประชาชนหลังจากที่พวกเขาได้ฟังรายงานข่าวของยอห์น

“Every valley will be filled, and every mountain and hill will be made low.” In Isaiah 40:4a, this part of the verse is given as “every valley shall be lifted up, and every mountain and hill be made low,” having the same meaning. In Isaiah, “lifted up” is in the sense of being raised up or filled because when it is filled, everything

will rise up. When the glory of the beloved Son of God has shined through all the mountains (heart's troubles), it will make straight all the land; no matter what the situation has been, it will be straight as the Lord will clear off all the obstacles. All the hearts that drop down with humility will be raised up to receive the glory of the beloved Son of God.

"ที่ต่ำทุกที่จะเติม และทุกภูเขาและเนินเขาจะทำให้ต่ำลง" ในอิสยาห์ 40:4b ในส่วนของข้อได้บอกไว้ว่า "ที่ต่ำทุกที่จะยกขึ้น และทุกภูเขาและเนินเขาจะทำให้ต่ำลง" มีความหมายเช่นเดียวกัน ในอิสยาห์ "ที่จะยกขึ้น" คือในความหมายว่าจะยกขึ้นหรือจะเติม เพราะเมื่อมันยกขึ้น ทุกอย่างจะยกขึ้น เมื่อพระศิโรตศของพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าได้ส่องสว่างไปทั่วภูเขา(ใจที่ยังยาก) มันจะทำให้ตรงไปทั้งแผ่นดิน ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพใด มันจะตรงไปดังที่พระผู้เป็นเจ้าจะทำจัดโล่งทุกสิ่งที่ยึดขวางใจทุกใจที่ได้ก้มลงด้วยความถ่อมใจจะถูกยกขึ้นเพื่อรับพระศิโรตศแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า

“And the crooked will become straight, and the rough ways smooth.” In Isaiah 40:4b, this part of the verse is given as “the uneven ground shall become level, and the rough places a plain,” having the same meaning. In Isaiah, “uneven ground” means being crooked, not leveled, but up and down. In this place, it refers to the heart of the soul itself. When a human’s soul has no peace, the path of communication with the Holy Spirit is interrupted. When the heart obeys the deep voice that is telling the meaning of John’s message, the heart that receives the message will be filled with the understanding from the Holy Spirit.

และทางคดเคี้ยวจะตรงไป และทางขรุขระจะราบเรียบ" ในข้อส่วนนี้ที่ได้ให้ "หุบเขาทุกแห่งจะถูกยกขึ้น และทางคดจะกลายเป็นทางตรง" มีความหมายเช่นเดียวกัน ในอิสยาห์ "ทางคด" ในความหมายว่าไม่ตรง ไม่ราบเรียบ แต่สูงๆและต่ำๆ ในที่นี้หมายถึงใจของจิตวิญญาณเอง เมื่อจิตวิญญาณของมนุษย์ไม่มีความสงบ มันทำให้ทางแห่งการติดต่อกับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นที่ขัดขวาง เมื่อใจเชื่อฟังเสียงลึกลับที่ได้บอกถึงความหมายของข่าวของยอห์น ใจที่รับข่าวนั้นจะเต็มไปด้วยความเข้าใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

6 And all flesh will see the salvation of God.

⁶ และเนื้อทั้งหมดจะได้เห็นทางรอดของ **พระผู้เป็นเจ้า**

Comments 3:6. This verse is cited from Isaiah 40:5, where it is given as “and the glory of the Lord shall be revealed, and all flesh shall see it together,” which has the same meaning.

ความหมาย 3:6 ในข้อนี้ได้ยกมาจากอิสยาห์ 40:5 ที่ได้เขียนว่า "และจะเผยสง่าราศีของพระผู้เป็นเจ้า และเนื้อทั้งหลายจะได้เห็นมันด้วยกัน" ซึ่งมีความหมายเดียวกัน

“And the glory of the Lord shall be revealed” refers to the Lord Jesus coming in human form when the beloved Son of God takes human flesh on Him.

"และจะเผยสง่าราศีของพระผู้เป็นเจ้า" หมายถึงพระเยซูจะมาในรูปของมนุษย์ เมื่อพระบุตรสุดที่รักรับร่างมนุษย์บนพระองค์

“And all flesh shall see it together” has two meanings. First, when the beloved Son of God was born in human form, many humans saw God in the flesh, and second, the beloved Son of God is the salvation from God to humans.

"และเนื้อทั้งหลายจะได้เห็นมันด้วยกัน" มีสองความหมาย ความหมายแรก เมื่อพระบุตรสุดที่รักได้มาเกิดในรูปของมนุษย์นั้น

มนุษย์หลายคนได้เห็นพระผู้เป็นเจ้าในร่างและความหมายที่สอง นั่นคือพระบุตรสุดที่รักคือทางรอดจากพระผู้เป็นเจ้าสู่มนุษย์

7 He said therefore to the multitudes that came out to be baptized by him, Offspring of vipers, who warned you to flee from the wrath to come?

⁷ ท่านได้บอกแก่ฝูงชนที่มารับบัพติศมาโดยท่านว่า เจ้าพวกลูกของความชั่ว ใครได้เตือนเจ้าให้หนีจากการลงโทษที่จะมาถึง?

8 Produce therefore fruits worthy of repentance, and begin not to say within yourselves, We have Abraham as our father; for I say to you, that God is able of these stones to raise up children to Abraham.

⁸ จึงนำมาให้เห็นถึงผลของการกลับตัวที่มีประโยชน์ และอย่าได้พูดกับตนเองว่า เรามีอับราฮัมเป็นบิดาของเรา เพราะเราจะบอกแก่เจ้าว่า

พระผู้เป็นเจ้า สามารถทำให้ก้อนหินเหล่านี้กลายเป็นบุตรให้แก่อับราฮัม

Comments 3:7-8. See Comments Matthew 3:7-9.

This gospel says that John addresses the multitudes with this saying, while the Gospel of Matthew tells us that this saying from John was addressed only to the Pharisees and Sadducees coming to him to be

baptized. Luke used the term “multitudes” for a reason; this term itself expands wider, and it includes all those groups that consider themselves righteous in the eyes of the Lord. As it says in verse 8, they are all children of Abraham because all Jews consider themselves in that way. That is why the term “multitudes” is used.

ความหมาย 3:7-8 มองความเห็นมัทธิว3:7-9

พระคัมภีร์ในที่นี้

มันได้บอกแก่เราว่ายอห์นได้บอกแก่ฝูงชนด้วยคำเหล่านี้ในขณะที่ในหนังสือของมัทธิวบอกแก่เราโดยตรงว่าคำพูดนี้ของยอห์นเพียงได้บอกแก่พวกฟาริสีและซาดูสีที่ได้มายังท่านเพื่อรับบัพติศมา ลูกาใช้คำว่า “ฝูงชน” เพราะมีเหตุผล ในที่นี้คำบอกได้มีความหมายกว้างออกไปและได้รวมถึงกลุ่มคนที่คิดว่าตนเองนั้นถูกต้องในสายตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า ดังที่ได้บอกในข้อที่8 พวกเขาทั้งหมดเป็นเด็กของอับราฮัมเพราะพวกเขายึดถือคิดถึงตนเองในทางนั้น นั่นคือทำไมจึงใช้คำว่า “ฝูงชน”

“Offspring of vipers.” Think of the viper snake itself. Their tongues are split in two. Those who have acted as vipers, at one moment, are glorifying the Lord and then crucifying the Lord of life. These are the offspring of vipers.

“เจ้าพวกลูกของงู” คิดถึงคำว่างูมันเอง ลิ้นของพวกมันมีสองแฉก

พวกที่มีภักดิ์กระทำเหมือนงูในเวลาหนึ่งบูชาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าแล้วตรึงพระเจ้าแห่งชีวิตบนกางเขน พวกนั้นคือพวกที่ลูกของงู

“Who warned you to flee from the wrath to come.” The multitudes came to John because they were expecting John to provide the way for them, but he was not the way; he was just the messenger. But when the way to be saved has come, they have rejected the Lord of life.

“ใครได้เตือนเจ้าให้หนีจากการลงโทษที่จะมาถึง” ฝูงชนมายังยอห์นเพราะพวกเขามุ่งหวังให้ยอห์นให้ทางแก่พวกเขา แต่ท่านไม่ใช่ทาง เป็นเพียงผู้สื่อข่าว แต่เมื่อทางที่จะให้รอดได้มา พวกเขาไม่ยอมรับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าแห่งชีวิต

⁹ And even now the axe also **lies** at the root of the trees; every tree therefore **producing not** good fruit is **cut** down and cast into the fire.

⁹ และถึงแม้ว่าในขณะที่ขวานได้วางไว้แล้วที่รากของต้นไม้ ต้นไม้ทุกต้นที่ไม่ได้ให้ผลดีออกมาให้เห็นจะถูกตัดลงและโยนเข้าในเตาไฟ

Comments 3:9. See Comments Matthew 3:10.

This verse gives a general warning to all humans. Both men and women should be ready and waiting for the Lord of Life to come soon. For all humans, all deeds and thoughts will be accounted for when the final judgment day comes.

ความหมาย 3:9 มองความเห็นมัทธิว3:10

ในข้อนี้มันได้ให้คำเตือนทั่วไปแก่มนุษย์ทั้งหมด ทั้งผู้ชายและผู้หญิงควรจะเตรียมพร้อมและรอสำหรับการมาของพระเจ้าแห่งชีวิตที่จะมาในเร็ววัน การกระทำทั้งหมดและความคิดจะถูกนับเข้ามาเมื่อวันตัดสินสุดท้ายที่จะมายังมนุษย์ทั้งหมด

¹⁰ And the multitudes asked him, saying, What then **shall** we do?

¹⁰ และฝูงชนถามท่าน พูดว่า พวกเราจะต้องทำอะไร?

¹¹ And he answered and said **to** them, **The one** that has two **tunics**, let him impart to **the one** that has none; and **the one** that has food, let him do likewise.

¹¹ และท่านบอกแก่พวกเขาว่า คนที่มีเสื้อสองตัว ให้เขาแบ่งตัวหนึ่งให้แก่คนที่ไม่มี และคนที่มีอาหาร ให้เขาทำเช่นเดียวกัน

Comments 3:10-11. John was a messenger of the Lord and told people what the Lord had given him. This verse clearly explains what the Lord expects humans to do to one another. They should be generous to one another, as the word says here.

ความเห็น 3:10-11 ยอห์นเป็นผู้สื่อข่าวของพระเจ้าและบอกแก่ประชาชนว่าอะไรที่พระเจ้าได้ให้แก่ท่าน ดังที่มีเขียนในข้อนี้ เราสามารถเห็นได้ชัดว่าพระเจ้าต้องการให้มนุษย์ทำอย่างไรต่อกันและกัน พวกเขาควรจะมีไมตรีต่อกันและกันดังที่พระเจ้าเขียนได้บอกในที่นี้

¹² And also came **tax collectors** to be baptized, and they said **to** him, Teacher, what **shall** we do?

¹² และพวกคนเก็บภาษีได้มาเพื่อรับบัพติศมา และพวกเขาพูดแก่ท่านว่า อาจารย์ แล้วพวกเราควรทำอะไร?

¹³ And he said to them, Collect nothing more beyond that which is appointed to you.

¹³ และท่านบอกแก่พวกเขาว่า อย่าได้เก็บเกินกว่าที่ได้บอกแก่เจ้าให้เก็บ

Comments 3:12-13. These verses tell us that we should do things only according to the duty required.

ความเห็น 3:12-13 ในข้อนี้ได้อธิบายว่าเราควรจะทำตามหน้าที่ที่ได้มีให้ไว้

¹⁴ And soldiers also asked him, saying, And we, what shall we also do? And he said to them, Extort from no one, neither accuse anyone falsely; and be content with your wages.

¹⁴ และพวกนายทหารได้ถามท่านเช่นเดียวกัน พูดว่า และพวกเรา จะต้องทำอะไร? และท่านบอกแก่พวกเขาว่า อย่าได้ขู่ข่มบังคับผู้ใด รวมทั้งอย่าได้กล่าวหาผู้ใดอย่างผิดพลาด และมีความพอใจกับเงินเดือนของตน

Comments 3:14. In this verse, we can concentrate on “be content with your wages.” We should be pleased with what the Lord provides. The Lord helps us to make a living. Some may get more, some less, but all should be content and give thanks to the Lord.

ความเห็น 3:14 ในข้อนี้เราจะต้อง “มีความพอใจกับเงินเดือนของตน” เราควรจะมีใจพอใจในสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าได้ให้

พระผู้เป็นเจ้าช่วยให้ทำสำหรับเลี้ยงชีพ บางคนอาจจะได้มากกว่าบางคนอาจจะได้น้อย

แต่ทุกคนควรมีความพอใจและกราบขอบพระคุณต่อพระผู้เป็นเจ้า

¹⁵ And as the people were in expectation, and all reasoned in their hearts concerning John, whether perhaps he might be the Christ;

¹⁵ และพวกที่ได้ออกคอย และทุกคนให้เหตุผลแก่ใจของตนเองเกี่ยวกับยอห์นว่า เป็นไปได้หรือไม่ที่ท่านคือ พระคริสต์

¹⁶ John answered, saying to all, I indeed baptize you with water; but there comes He that is mightier than I, the lace of His sandals I am not worthy to untie; He will baptize you with the Holy Spirit and fire,

¹⁶ ยอห์นตอบ พูดแก่พวกเขาทั้งหมดว่า เราให้บัพติศมาแก่เจ้าด้วยน้ำ แต่ในที่นั่นที่มาถึง พระองค์ ซึ่งยิ่งใหญ่กว่าเรา แม้ว่าเชือกผูกรองเท้าแตะของพระองค์ เรายังไม่มีคุณค่าเพียงพอที่จะแก้ให้ พระองค์ จะให้บัพติศมาแก่พวกเจ้าด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยไฟ

Comments 3:16. See Comments Matthew 3:11 and Comments Mark 1:7-8.

John himself never lifted himself up in any way. In this place, we clearly see how humble John is and how he glorifies the beloved Son of God. He tells all that the Holy One of God is coming, and He deserves all the praise, and that the Holy Son of God is the one who gives them the Holy Spirit.

ความเห็น 3:16 มองความเห็นมัทธิว 3:11 และมาระโก 1:7-8

ยอห์นท่านเองไม่เคยยกตัวเองขึ้นในวิธีใดๆ ในที่นี้ เราเห็นได้ชัดถึงความถ่อมตนของยอห์น และการที่ท่านบูชาพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า

ท่านได้บอกแก่ทุกคนว่าพระผู้บริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าจะมา และพระองค์ท่านควรจะได้รับการบูชาทั้งหมดนั้นกำลังมา

และพระองค์ควรได้รับการบูชาทั้งหมดและพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าคือผู้ที่จะให้แก่พวกเขาพระวิญญาณบริสุทธิ์

Insert. Q: Having the manifestation of the baptism in the Holy Spirit by speaking in tongues, some say that this would create two tiers of Christians, some more spiritual than others, and that it shouldn't be the case.

A: Speaking in tongues for all Christians is a sign of personal spiritual blessing, and not everyone has the same blessing, but each individual is blessed as they are searching and asking the Lord. The blessing is upon the purpose of the deep inner heart of a person and upon what really the purpose is that they want that gift for. Think about the passage in the Bible where it says that each part of the body has its own duty. What will the rest of the body be if you take one part out? (See 1 Corinthians 12:12-27).

ส่วนเพิ่มเติม คำถาม โดยมีการประกาศของบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยมีการพูดในลิ้น

บางคนได้พูดว่าสิ่งนี้ได้ทำให้คริสตเตียนมีสองระดับ บางคนที่มีทางวิญญาณมากกว่าคนอื่นและนั่นไม่ควรจะเป็นเหตุ คำตอบ

การพูดในลิ้นสำหรับคริสตเตียนทุกคนคือสัญญาของแต่ละคนของการอวยพรทางวิญญาณ และทุกคนไม่ได้มีการอวยพรอย่างเดียวกัน

แต่ว่าแต่ละคนควรเสาะหาและอ้อนวอนขอต่อพระเจ้า

การอวยพรนั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่อยู่ลึกในใจและจริงแล้วอะไรที่คนนั้นต้องการของขวัญนี้เพื่ออะไร

คิดถึงพระคำกล่าวในพระคัมภีร์ซึ่งได้ออกว่าแต่ละส่วนของร่างกายมีหน้าที่ของมันเอง ถ้าเราต้องการเก็บเพียงส่วนเดียว แล้วส่วนที่เหลือจะเป็นอย่างไร? (มอง 1 โครินธ์ 12:12-27)

¹⁷ whose **winnowing fork** is in **His** hand, thoroughly to cleanse **His** threshing floor, and to gather the wheat into **His barn**; but the chaff **He** will burn up with unquenchable fire.

¹⁷ พระหัตถ์ของ **พระองค์** มีพลั่วพรอ้มแล้ว ที่จะทำความสะอาดลานข้าวของ **พระองค์** และจะเก็บข้าวเข้าในยุ้งฉางของ **พระองค์** แต่แกลบ **พระองค์** จะเผาด้วยไฟที่ไม่สามารถดับได้

Comments 3:17. See Comments Matthew 3:12.

This verse tells all that the beloved Son of God is the one who has the authority to bring those who are worthy into His kingdom, but at the same time, the beloved Son of God has the authority to throw all those blasphemous souls into the lake of fire that cannot be stopped. In that lake of fire, the flames are stronger than the sun itself, and there, everything will burn until it is all gone, even the ashes.

ความเห็น 3:17 มองความเห็นมัทธิว 3:12

ในข้อนี้ได้บอกแก่ทุกคนว่าพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าคือผู้ที่มีสิทธิอำนาจที่จะนำผู้ที่สมควรเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์ แต่ในเวลาเดียวกันพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้ามีสิทธิอำนาจที่จะโยนพวกจิตวิญญาณที่ได้ลบหลู่เข้าสู่ทะเลสาบแห่งไฟที่ไม่มีวันดับ ในทะเลสาบแห่งไฟ เปลวไฟนั้นร้อนแรงมากกว่าพระอาทิตย์มันเอง และทุกอย่างจะถูกเผาจนไม่เหลือ แม้กระทั่งขี้เถ้าเอง

¹⁸ With many other exhortations therefore preached he the **gospel** to the people;

¹⁸ ด้วยคำตักเตือนที่ดีหลายอย่างท่านได้เตือนให้แก่ประชาชน

Comments 3:18. Look at the term “many other exhortations”; therefore, John has given many warnings and teachings to the people to be ready to receive the beloved Son of God.

ความเห็น 3:18 มองในคำที่ว่า "คำตักเตือนที่ดีหลายอย่าง"

ด้วยกันยอห์นได้รับคำเตือนหลายอย่างและสอนประชาชนให้เตรียมพร้อมที่จะรับพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า

¹⁹ but Herod the tetrarch, being reproved by him **about** Herodias his brother's wife, and **about** all the evil things which Herod had done,

¹⁹ แต่เฮโรดเจ้าเมือง ได้รับการขัดขวางโดยท่านในเรื่องของเฮโรเดียสภรรยาของพี่ชายของท่าน และสำหรับสิ่งเลวร้ายที่เฮโรดได้ทำ

²⁰ added this also to them all, that he shut up John in prison.

²⁰ ได้เพิ่มจากทุกข้อนั้นว่า ท่านได้จับยอห์นใส่ในคุก

Comments 3:19-20. See Comments Matthew 14:3-5 and Comments Mark 6:14-29.

The account of John the Baptist's imprisonment in the Gospel of Luke is given here in these two verses and in Luke 9:9. The Bible does not give many details about John's life and death, not because he is not important but because John has performed his duty as the messenger; John has fulfilled the job he received. The details of John's life need not be given further because his purpose in being born was to be only a messenger of the Lord.

ความเห็น 3:19-20 มองความเห็นมัทธิว 14:3-5 และความเห็นมาระโก 6:14-29

ได้นับเข้าในการให้บังเกิดมาของยอห์นในพระคำเขียนของลูกาได้ให้ในที่นี้เป็นสองข้อเขียนและในบทที่ 9 ข้อเขียนที่ 9

พระคัมภีร์ไม่ได้ให้รายละเอียดมากเกี่ยวกับชีวิตและการตายของยอห์น

ไม่ใช่ว่าท่านนั้นไม่สำคัญแต่เพราะว่ายอห์นได้ทำหน้าที่ของท่านดังเป็นผู้สื่อสาร ยอห์นได้ทำงานที่ท่านได้รับจนสำเร็จ

รายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตของยอห์นไม่ต้องมีให้ต่อไปเพราะจุดประสงค์ในการเกิดของยอห์นคือเป็นผู้สื่อข่าวของพระเจ้า

²¹ Now it came to pass, when all the people were baptized, that, **Jesus** also having been baptized, and praying, the heaven was opened,

²¹ เวลาได้ผ่านไป เมื่อประชาชนรับบังเกิดมา อย่างนั้น **พระเยซู** ด้วยกันรับบังเกิดมา และสวดภาวนา สวรรค์ได้เปิดออก

²² and the **Holy Spirit** descended in a bodily form, as a dove, upon **Him**, and a **Voice** came out of heaven, **Thou are My beloved Son**; in **Thee I** am well pleased.

²²และ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ลงมา ในรูปของนกเขา ลงมาบน พระองค์ และมี เสียง มาจากสวรรค์ พระองค์ท่าน คือ บุตรสุดที่รักของเรา ใน พระองค์ท่าน เรา มีความยินดีอย่างมาก

Comments 3:21-22. See Comments Matthew 3:13-17 and Comments Mark 1:9-11.

ความเห็น 3:21-22 มองความเห็นมัทธิว3:13-17และความเห็นมาระโก1:9-11

Note. The original Gospel of Luke has verse 22 as given here. Specifically, “in Thee I am well pleased” is the original saying. The rendering of “today I have begotten You” was not in the original gospel; it is a later alteration.

สังเกต พระหนังสือต้นฉบับของลูกามีข้อ22ที่ได้ให้ในที่นี้ โดยเฉพาะ “ ใน พระองค์ท่านเรามีความยินดีอย่างมาก” คือดั้งเดิมได้พูดไว้ ใช้แทนว่า “วันนี้เราได้ให้กำเนิดท่าน” ไม่ได้มีอยู่ในฉบับดั้งเดิม ภายหลังมันได้มีการเพิ่มขึ้น

All the gospels will have a narration about this event. When the beloved Son of God has received the baptism, each gospel may say slightly different, but the meaning will be the same. Specifically, when they refer to what the Father has said, the details will be the same. The most important thing to think and meditate about is when the verse says, “a Voice came out of heaven, Thou are My beloved Son; in Thee I am well pleased.” This act is the most important part of this verse because it has confirmed the deity of the beloved Son of God. It confirms that the Lord Jesus is the beloved Son of God, and He is the only begotten Son of God.

พระหนังสือทั้งหมดจะมีคำเขียนถึงเหตุการณ์นี้ เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้รับบัพติศมา

พระคำเขียนแต่ละเล่มอาจจะกล่าวแตกต่างกันเล็กน้อย แต่จะมีความหมายเช่นเดียวกัน เมื่อได้กล่าวว่าพระบิดาได้พูดว่าอะไร

รายละเอียดจะเป็นเช่นเดียวกัน ส่วนที่สำคัญที่สุดคือคิดและตั้งสมาธิเกี่ยวกับที่ว่า “เสียงมาจากสวรรค์ พระองค์ท่านคือ บุตรสุดที่รักของเรา

ในพระองค์ท่าน เรามีความยินดีอย่างมาก” นี่คือนั่นสำคัญของเหตุการณ์นี้ เพราะมันได้ย้ำถึงความเป็นพระเจ้าของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า มันได้ให้ความมั่นใจว่าพระเยซูคือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และพระองค์ท่านนั้นคือพระบุตรองค์เดียวที่พระเจ้าได้ให้กำเนิด

Q: How can we understand the concept of the Holy Spirit proceeding within the Trinity of God? In John 15:26, the Bible says, “When the Intercessor comes, whom I will send to you from the Father, the Spirit of truth, who proceeds from the Father, He will bear witness concerning Me.”

คำถาม ภายใต้อาณัติของพระเจ้า เราสามารถเข้าใจได้อย่างไรเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์เกิดขึ้น? ในยอห์น15:26พระคัมภีร์ได้บอกว่า “แต่เมื่อพระเจ้าผู้ชวยมา ผู้ซึ่งเราจะส่งให้แก่ออกจากพระบิดา พระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ซึ่งออกมาจากพระบิดา พระองค์จะเป็นพยานเกี่ยวกับเรา”

A: The concept of the Holy Spirit proceeding has been debated for many generations, but the Holy Spirit is the Spirit of the Father, but the beloved Son of God is one with the Father, so the Holy Spirit becomes the Spirit of both as well. But from the beginning, the Holy Spirit is from the Father since the Son was within the Father. When discussing the Holy Spirit proceeding, we should think of proceeding from the Father and the Son because the Father and the begotten Son are two in one, which is why the Holy Spirit proceeds from the Father and the Son.

คำตอบ เกี่ยวกับการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เกิดออกมาได้เป็นข้อพิจารณาหลายยุค แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์คือพระวิญญาณแห่งพระบิดา

แต่พระบุตรสุดที่รักของเจ้านั้นเป็นหนึ่งในพระบิดา ดังนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์กลายเป็นพระวิญญาณของทั้งสองด้วยเช่นเดียวกัน

แต่จากเริ่มต้นพระวิญญาณบริสุทธิ์คือจากพระบิดาตั้งแต่พระบุตรนั้นอยู่ในพระบิดา เมื่อพูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ออกมา

เราควรจะคิดว่าออกมาจากพระบิดาและพระบุตร เพราะพระบิดาและพระบุตรผู้กำเนิดนั้นคือสองในหนึ่ง

The proceeding here has two stages. The Son of God has also been since the beginning, but what we say here refers to the period after the Son’s resurrection. When the beloved Son of God took human form, He was almost at the point of being cut off from the Father, but the beloved Son of God was also in two states at the same time; He was still with the Father, and He was here on earth as human as well. Because the human form itself is sinful, that is why we say the Son of God was almost at the point of being cut off from the Father.

นั่นคือทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นออกมาจากพระบิดาและพระบุตร การออกมาในที่นี้มีสองขั้น พระบุตรของพระเจ้าได้มีอยู่ตั้งแต่แรกเช่นเดียวกัน

แต่อะไรที่เราพูดในที่นั้นนั้นหมายถึงช่วงเวลาพระบุตรฟื้นคืนชีพ เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถือรูปมนุษย์

พระองค์เกือบจะตัดออกจากพระบิดา แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยกันได้อยู่ในทั้งสองขั้นในเวลาเดียวกัน

พระองค์ยังคงอยู่กับพระบิดาและด้วยกันพระองค์อยู่ที่นั่นโลกดั่งมนุษย์ด้วยเช่นเดียวกัน เพราะในรูปมนุษย์มันเองนั้นมีบาป
นั่นคือทำไมเรารู้สึกว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเกือบจะตัดออกจากพระบิดา

The Bible says that the Father loves His beloved Son because He is willing to take the human form. Before the beloved Son of God came to earth, the Father and the Son are One as One unit together. But when the beloved Son of God was resurrected, He gave back the state that was almost apart from the Father and reunited to be complete One again with the Father. This state we talk about, which He has given back, is the breathing as human; He has given up the need of breathing. His human body and heavenly body are now united together and are seated with the Father in heaven as One.

พระคัมภีร์ได้บอกไว้ว่าพระบิดารักพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ เพราะพระองค์นั้นยอมที่จะรับรูปมนุษย์ ก่อนที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามายังโลก
พระบิดาและพระบุตรนั้นเป็นหนึ่งเดียวกัน แต่เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าฟื้นคืนชีพ

พระองค์ได้ให้กลับคืนสภาพที่เกือบแยกออกไปจากพระบิดาและได้กลับคืนรวมคืนเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาอีก ขึ้นนี้ที่เราพูดถึง คือหายใจดั่งมนุษย์
พระองค์ได้ยกเลิกความต้องการของลมหายใจ ร่างมนุษย์ของพระองค์และร่างสวรรค์ได้รวมกันและได้นั่งกับพระบิดาในสวรรค์ดังเป็นหนึ่ง

²³ And **Jesus Himself**, was beginning to be about thirty years, being the **Son**, as was supposed, of Joseph the [son] of Heli,

²³ และ พระเยซู พระองค์เอง เมื่อ พระองค์ เริ่มสอน มีอายุประมาณสามสิบปี เป็น พระบุตร อย่างที่คิดว่า ของโยเซฟ(บุตร)ของเฮลิ

Comments 3:23. This verse links to the verse before.

“And Jesus Himself, was beginning to be about thirty years.” This verse tells us that the Lord Jesus was about thirty years old when the event in verse 22 happened. But humans started to notice the beloved Son of God because of the many miracles performed and the teachings He holds. He has always told all people whom humans should worship. No human on earth deserves praise, but only the Father of heaven.

ความเห็น 3:23 ข้อนี้เชื่อมโยกับข้อก่อนนี้

“และพระเยซูพระองค์เอง มีอายุประมาณสามสิบปี” ข้อนี้ได้บอกแก่เราว่าพระเยซูนั้นมีอายุประมาณสามสิบปีเมื่อเหตุการณ์ในข้อ22เกิดขึ้น
แต่มนุษย์ได้เริ่มสังเกตเห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เพราะสิ่งวิเศษหลายอย่างที่ได้แสดงและพระคำสอนที่พระองค์ได้ถือ
ตลอดเวลาพระองค์ได้บอกแก่ประชาชนว่าใครคือผู้ที่มนุษย์ควรจะบูชา ไม่มีมนุษย์คนใดในโลกสมควรได้รับการบูชา
แต่มีเพียงพระบิดาแห่งสวรรค์เท่านั้น

²⁴ the [son] of Matthat, the [son] of Levi, the [son] of Melchi, the [son] of Jannai, the [son] of Joseph,

²⁴(บุตรชาย)ของมาทาท (บุตรชาย)ของเลวี (บุตรชาย)ของเมลชี (บุตรชาย)ของจันนัย (บุตรชาย)ของโจเซฟ

²⁵ the [son] of Mattathias, the [son] of Amos, the [son] of Nahum, the [son] of Esli, the [son] of Naggai,

²⁵บุตร(ชาย)ของมาทาโทอัส (บุตรชาย)ของเอมอส (บุตรชาย)ของนาหุม (บุตรชาย)ของเอสลี (บุตรชาย)ของแนกไก

²⁶ the [son] of Maath, the [son] of Mattathias, the [son] of Semein, the [son] of Josech, the [son] of Joda,

²⁶(บุตรชาย)ของมาส (บุตรชาย)ของมาทัสทืออาส (บุตรชาย)ของเซเมียน (บุตรชาย)ของโจเซท (บุตรชาย)ของโจดา

²⁷ the [son] of Joannen, the [son] of Rhesa, the [son] of Zerubbabel, the [son] of Shealtiel, the [son] of Neri,

²⁷(บุตรชาย)ของโจนแนน (บุตรชาย)ของเรซา (บุตรชาย)ของเซรูบบาเบล (บุตรชาย)ของซีลเทียว (บุตรชาย)ของเนริ

²⁸ the [son] of Melchi, the [son] of Addi, the [son] of Cosam, the [son] of Elmadam, the [son] of Er,

²⁸(บุตรชาย)ของเมลชี (บุตรชาย)ของแอดดี (บุตรชาย)ของโคซาม (บุตรชาย)ของเอลมาดาม (บุตรชาย)ของเออ

²⁹ the [son] of Joshua, the [son] of Eliezer, the [son] of Jorim, the [son] of Matthat, the [son] of Levi,

²⁹(บุตรชาย)ของเยชู (บุตรชาย)ของเอลิเซอ (บุตรชาย)ของโจริม (บุตรชาย)ของมาทาท (บุตรชาย)ของเลวี

³⁰ the [son] of **Simeon**, the [son] of Judas, the [son] of Joseph, the [son] of Jonam, the [son] of Eliakim,

³⁰(บุตรชาย)ของซีเมียน (บุตรชาย)ของจูดาส (บุตรชาย)ของโจเซฟ (บุตรชาย)ของโยนาม (บุตรชาย)ของเอเลียคิม

³¹ the [son] of Melea, the [son] of Menna, the [son] of Mattatha, the [son] of Nathan, the [son] of David,

³¹(บุตรชาย)ของเมเลีย (บุตรชาย)ของเมนนา (บุตรชาย)ของมัททาธา (บุตรชาย)ของนาทาน (บุตรชาย)ของดาวิด

³² the [son] of Jesse, the [son] of Obed, the [son] of Boaz, the [son] of **Sala**, the [son] of Nahshon,

³²(บุตรชาย)ของเจสซี (บุตรชาย)ของโอบเท (บุตรชาย)ของโบอาส (บุตรชาย)ของซาลา (บุตรชาย)ของนาซอน

³³ the [son] of Amminadab, **the [son] of Admin**, the [son] of Arni, the [son] of Hezron, the [son] of Perez, the [son] of Judah,

³³(บุตรชาย)ของอามีนาดับ (บุตรชาย)ของอาร์นีย์ (บุตรชาย)ของเฮสรอน (บุตรชาย)ของเปเรส (บุตรชาย)ของจูดาส

³⁴the [son] of Jacob, the [son] of Isaac, the [son] of Abraham, the [son] of Terah, the [son] of Nahor,

³⁴(บุตรชาย)ของเจซอบ (บุตรชาย)ของไอแซก (บุตรชาย)ของอับราฮัม (บุตรชาย)ของเทราส (บุตรชาย)ของนาฮอ

³⁵ the [son] of Serug, the [son] of Reu, the [son] of Peleg, the [son] of Heber, the [son] of Shelah

³⁵(บุตรชาย)ของเซรูก (บุตรชาย)ของเรอู (บุตรชาย)ของเปเลก (บุตรชาย)ของเฮเบอร์ (บุตรชาย)ของชีลาห์

³⁶ the [son] of Cainan, the [son] of Arphaxad, the [son] of Shem, the [son] of Noah, the [son] of Lamech,

³⁶(บุตรชาย)ของไคนาน (บุตรชาย)ของอาร์ฟาซัด (บุตรชาย)ของเชม (บุตรชาย)ของโนอา (บุตรชาย)ของลามะช

³⁷ the [son] of Methuselah, the [son] of Enoch, the [son] of Jared, the [son] of Mahalaleel, the [son] of Cainan,

³⁷(บุตรชาย)ของเมทุสเซลาห์ (บุตรชาย)ของเอโนช (บุตรชาย)ของจาเรด (บุตรชาย)ของมาหาลาลีว (บุตรชาย)ของไคนาน

³⁸ the [son] of **Enosh**, the [son] of Seth, the [son] of Adam, the [son] of **God**.

³⁸(บุตรชาย)ของอีโนส (บุตรชาย)ของเซท (บุตรชาย)ของอาดัม (บุตรชาย)ของ **พระเจ้า**

Comments 3:23-38. “And Jesus Himself, was beginning to be about thirty years.” This verse tells us that the Lord of Life Himself is a true human. The beloved Son of God has come in the form of a baby, and He used His life as a human until a certain age, until He was mature, as human terms would call the prime age. And then the beloved Son of God started teaching all humans the way to be saved and go to heaven.

ความเห็น 3:23-38 “และพระเยซูพระองค์เอง เมื่อพระองค์เริ่มสอน มีอายุประมาณสามสิบปี”

ในข้อนี้ได้บอกแก่เราทุกอย่างว่าพระเจ้าแห่งชีวิตพระองค์เองคือมนุษย์จริงๆ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาในรูปของทารก

และพระองค์ได้ใช้ชีวิตของมนุษย์จนกระทั่งถึงอายุหนึ่ง จนกระทั่งพระองค์เติบโตขึ้น ตามที่มนุษย์พูดว่าจนกระทั่งพระองค์ถึงวัยที่สำคัญ

และแล้วพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเริ่มสอนมนุษย์ทั้งหลายถึงวิถีที่จะรอดและไปสู่สวรรค์

“Being the Son, as was supposed, of Joseph, the [son] of Heli.” The Bible clearly tells us that Joseph was the caretaker of the beloved Son of God. Joseph was an ordinary man, but he and all his earthly family have been blessed because of his duty towards the beloved Son of God.

“ เป็นพระบุตร อย่างที่ควรว่า ของโยเซฟ (บุตรชาย)ของเฮลิ” พระคัมภีร์ได้บอกเราไว้อย่างชัดเจนว่าโยเซฟคือผู้ดูแลของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

โจเซฟนั้นเป็นชายธรรมดา แต่ท่านและครอบครัวของท่านได้รับพระพรเพราะหน้าที่ที่ท่านมีต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

For verses 23-38, see also Comments Matthew 1:1-16. In the Gospel of Matthew, the lineage of the Lord Jesus is traced from Abraham down to Joseph to emphasize the Lord Jesus’ Jewish heritage; it shows that the Lord Jesus is real Jewish. In the Gospel of Luke, the lineage of the Lord Jesus is traced back from Joseph to Adam because Adam is the first human the Lord created. The beloved Son of God must be human as well, and that is why the Lord Jesus must be linked back to Adam. In both gospels, the earthly lineage of the Lord Jesus is given through Joseph, his earthy caretaker. At first, Joseph had a duty towards the beloved Son of

God as a caretaker, and the Bible has given the lineage that relates to Joseph to confirm to all humans that Joseph himself cannot be the real father of the beloved Son of God.

สำหรับข้อ 23-38 มองความเห็นมัทธิว 1:1-16 ในพระหนังสือมัทธิว

เชื้อสายของพระเยซูที่นั่นมาจากอับราฮัมลงมาถึงโจเซฟเพื่อเน้นถึงความเป็นยิวของพระเยซู มันได้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูเจ้านั้นเป็นคนยิวจริงๆ ในพระหนังสือลูคา เชื้อสายของพระเยซูที่นั่นมาจากโยเซฟกลับไปถึงอาดามเพราะอาดามคือมนุษย์คนแรกที่พระเจ้าได้สร้าง พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องเป็นมนุษย์ด้วยเช่นเดียวกันนั่นคือทำไมพระเจ้าต้องเชื่อมโยงกลับไปถึงอาดาม ในพระหนังสือทั้งสอง เชื้อสายทางโลกของพระเยซูได้ให้ทางโจเซฟ ผู้ดูแลทางโลกของพระองค์ ในช่วงแรก โจเซฟมีหน้าที่ต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าโดยเป็นผู้ดูแล และพระคัมภีร์ได้ให้เชื้อสายที่เกี่ยวกับโยเซฟเพื่อให้ความมั่นใจต่อมนุษย์ทั้งหลายว่าโยเซฟตัวท่านเองไม่สามารถเป็นบิดาที่แท้จริงของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

In this place, “confirm” relates to confirming common human nature; Joseph is just a simple human. The Bible gives further details about Joseph’s life as his work on earth, a man working with his hands, to show that the beloved Son of God lived the way humans live. The beloved Son of God in human form has learned to use His hands as humans do and knows what humans go through while living on earth.

ในที่นี้ “เพื่อย้ำ” เพื่อถึงความเห็นมนุษย์ธรรมดาทั่วไป โจเซฟนั้นเป็นคนธรรมดา และแล้ว

พระคัมภีร์ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตการงานของโยเซฟบนโลก ผู้ชายที่ทำงานโดยใช้มือของเขา ได้แสดงว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ใช้ชีวิตตามวิถีชีวิตของมนุษย์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปของมนุษย์ได้เรียนรู้ที่จะใช้มืออย่างที่มีมนุษย์ได้ใช้ และได้รู้ว่ามนุษย์ไปตามทางของมนุษย์อย่างไรสำหรับเลี้ยงชีพบนโลก

Q: Why is it not essential to know the Lord Jesus’ earthly lineage through Mary? **A:** If the Bible gives Mary’s lineage, humans will make her lineage more important than it should be. Now, we have seen what happened: Mary has become, for some, the root of the way to worship the beloved Son of God. If the Bible gives all her lineage, all her lineage will become the root to go to worship the beloved Son of God Himself, which is not supposed to be that way for humans. Mary herself has received the honor already, and her lineage should not be involved in the work that the Lord has done for humans through the Son of God.

คำถาม ทำไมจึงไม่สำคัญสำหรับเราที่จะรู้เชื้อสายของพระเยซูทางมารีย์? **คำตอบ** ถ้าพระคัมภีร์ให้เชื้อสายของมารีย์

มนุษย์จะทำให้เชื้อสายของเธอกลายเป็นมากกว่าที่ควรจะเป็น และในเวลานี้เราได้เห็นว่าการเกิดอะไรขึ้น

มารีย์กลายเป็นรากสำหรับบูชาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ถ้าพระคัมภีร์ได้ให้เชื้อสายของเธอ

ทุกคนในเชื้อสายของเธอจะกลายเป็นรากเพื่อไปยังการบูชาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง ซึ่งมันไม่สมควรจะเป็นทางเช่นนั้นสำหรับมนุษย์ มารีย์เธอเองได้รับเกียรติแล้วและเชื้อสายของเธอไม่ควรจะมาอยู่กับงานที่พระเจ้ามีสำหรับมนุษย์ผ่านโดยพระบุตรของพระเจ้า

Even though Mary herself was the one who carried the beloved Son of God in her womb, Mary’s soul can be saved only through true faith in the Son of God, which is in the Bible as well. When genealogies are traced back to the first human, it is the same way; the trace is linked back to Adam, not to Eve. For the Lord, there is a difference between a man and a woman in this respect. It is the same way when it comes to the beloved Son of God; the lineage does not go through Mary, and neither goes through Joseph, the caretaker of the Lord. However, all things only account for Mary as the mother who carried the Lord because the Lord must be born through woman to be completely one hundred percent human, but the lineage for her does not need to be mentioned. Because the way Mary conceived was not a normal human way, the Lord did not give any of her lineage in the Bible.

ถึงแม้ว่าผ่านทางมารีย์เธอเองผู้ซึ่งตั้งครรภ์พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

วิญญาณของมารีย์เองสามารถรอดเพียงผ่านความศรัทธาที่แท้จริงในพระบุตรของพระเจ้า มันได้มีบอกไว้ในพระคัมภีร์ด้วย

เมื่ออย่างกว้างๆสืบกลับไปยังมนุษย์คนแรก วิถีเดียวกัน แนวทางย้อนกลับไปยังอาดาม ไม่ใช่ฮิวา สำหรับพระเจ้า

ที่นี้มีความแตกต่างระหว่างผู้ชายและผู้หญิงในแง่นี้ มันเช่นเดียวกัน เมื่อมาถึงเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เชื้อสายไม่ได้ไปทางมารีย์ และด้วยมันไม่ไปทางโจเซฟ ผู้ดูแลของพระเจ้า

แต่ทุกอย่างให้มันสำหรับมารีย์ผู้ซึ่งมีครรภ์พระเจ้าเพราะพระเจ้าต้องเกิดโดยผู้หญิงเพื่อเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ร้อยเปอร์เซ็นต์

แต่เชื้อสายของเธอไม่ต้องกล่าวถึง เพราะวิถีที่มารีย์ตั้งครรภ์ไม่ใช่ในทางของมนุษย์ นั่นคือทำไมพระเจ้าไม่ได้ให้เชื้อสายใดๆของเธอในพระคัมภีร์

But humans forget to think about who the true Father of the beloved Son of God is. Also, the Father keeps all His promises to humans, and Jesus' lineage through Joseph will be linked to David as well (Luke 3:31 and Matthew 1:6) and to Abraham (Luke 3:34 and Matthew 1:1). The lineage to David is given through Nathan, the son of David in the Gospel of Luke and through Solomon, the son of David in the Gospel of Matthew (See Comments Matthew 1:7). The lineage in the Gospel of Matthew is traced back from Solomon to the adoptive father of Joseph, who is Jacob (See Comments Matthew 1:16). The lineage in the Gospel of Luke is traced back from Nathan to the real father of Joseph, who is Heli (See Comments Matthew 1:16). We know that the lineage in Luke is the lineage from the real father of Joseph, since the lineage in Matthew goes through Jechoniah (See Comments Matthew 1:11).

แต่มีมนุษย์ลืมที่จะคิดว่าใครคือพระบิดาที่แท้จริงของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

และพระบิดารักษาคำสั่งสัญญาทุกอย่างของพระองค์ต่อมนุษย์และพระเยซูเชื้อสายทางโจเซฟจะโยงไปถึงดาวิดด้วยเช่นเดียวกัน

(ลูกา3:31และมัทธิว1:6)และถึงอับบราฮัม(ลูกา3:34และมัทธิว1:1)

เชื้อสายของดาวิดได้ให้ผ่านานาหานบุตรของดาวิดในพระหนังสือของลูกาและผ่านโซโลมอน

บุตรชายของดาวิดในพระหนังสือมัทธิว(มองความเห็นมัทธิว 1:7)

เชื้อสายในพระหนังสือมัทธิวได้สืบกลับจากซาโลมอนถึงบิดาบุญธรรมของโจเซฟ ผู้คือยาขอบ(มองความเห็นมัทธิว1:16)

เชื้อสายในพระหนังสือลูกาคือเชื้อสายได้นับย้อนหลังไปจากนาหานซึ่งเป็นบิดาที่แท้จริงของโจเซฟ นั่นคือเฮลิ(มองความเห็นมัทธิว1:16)

เรารู้ว่าเชื้อสายที่ให้ในลูกานั้นเป็นเชื้อสายจากบิดาที่แท้จริงของโจเซฟ เนื่องด้วยเชื้อสายในมัทธิวนั้นไปทางเจโคเนีย(มองความเห็นมัทธิว1:11)

Q: Why are we given these two different lineages in these gospels? Why do we need the lineage from Joseph's adoptive father as well?

คำถาม ทำไมเราจึงได้มีสองเชื้อสายที่แตกต่างกันในพระหนังสือนี้? ทำไมเราต้องมีเชื้อสายจากบิดาบุญธรรมของโจเซฟด้วย?

A: These two gospels give different lineages for a purpose to point out; each lineage has its own purpose of work. However, both lineages need to be told to reduce confusion about the person who will work for the Lord. Both gospels do not provide specific details related to the adoptive or real father of Joseph, but in the real historical record itself, some details have been written down. Joseph, as a caretaker of the beloved Son of God, has been coached in the way of earthly living as was customary in that time of life when people were working with their hands. Joseph himself has been taught to work with his hands and to relate to nature. When he was married to Mary, and Mary herself had conceived the beloved Son of God through the Holy Spirit, Joseph, as an earthly caretaker, would have had the duty to teach the beloved Son of God in the way humans were living in that time. Joseph worked with his hands, and the Lord of Life Himself will learn to use hands for living as all humans in that time lived.

คำตอบ สองเชื้อสายที่แตกต่างกันนี้ในพระหนังสือได้ให้เพื่อจุดประสงค์ที่จะบอกว่า แต่ละเชื้อสายมีจุดประสงค์ของมันเองของการทำงานนี้

แต่ทั้งสองเชื้อสายต้องมีบอกเพื่อลดความสับสนในบุคคลที่จะทำงานสำหรับพระเจ้า

พระหนังสือทั้งสองไม่ได้บอกรายละเอียดเจาะจงถึงการอุปการะหรือบิดาที่แท้จริงของโจเซฟ แต่ในการบันทึกประวัติที่แท้จริงเองได้มีบันทึกไว้

โจเซฟเป็นผู้ดูแลของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

ท่านตัวท่านเองได้รับการสอนในวิธีการครองชีพตามโลกในเวลานั้นตามแบบอย่างประชาชนที่ใช้มือของพวกเขาในการทำงาน

โจเซฟได้รับการสอนให้ทำงานด้วยมือของเขาและใกล้ชิดกับธรรมชาติ เมื่อท่านได้แต่งงานกับมารีย์

และมารีย์เธอเองได้รับการตั้งครุภักดิ์พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

โจเซฟเป็นผู้ดูแลทางโลกจะมีหน้าที่ในการสอนพระบุตรวิธีการเลี้ยงชีพของมนุษย์ในเวลานั้น

โจเซฟทำงานด้วยมือของท่านและพระเจ้าแห่งชีวิตพระองค์เองจะเรียนที่จะใช้มือสำหรับเลี้ยงชีพตั้งมนุษย์ทุกคนในเวลานั้น

Life and Faith Applications. From this chapter, we can highlight four main points of application to life and faith. 1) We need to follow the example of our Lord Jesus and baptize ourselves in water for the remission of sins in the name of the Father, the Son Jesus, and the Holy Spirit. 2) True Christians must believe in the Trinity of God, Three in One: God the Father, God the Son Jesus, and God the Holy Spirit. 3) The Lord Jesus worked with His hands as taught by His earthly caretaker until His prime age when He began to teach the Gospel. We should work for our living and be content with what the Lord provides through our job. 4) In our jobs, we should only do what our duty requires.

- ชีวิตและการแสดงความจำนง จากบทนี้เราสามารถเน้นสิ่งจุดของชีวิตและความจำนง จากบทนี้เราสามารถเน้นสิ่งจุดของชีวิตและความจำนง
- 1) เราคิดถึงตามตัวอย่างของพระเยซูพระเจ้าของเราและรับบัพติศมาในน้ำเพื่อรับอภัยในบาปในพระนามของพระบิดา พระเยซูพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ 2) ดังเป็นคริสต์เดียนที่แท้จริง เราต้องมีความเชื่อในความเป็นสามของพระเจ้า สามในหนึ่ง พระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์
  - 3) พระเยซูเจ้าทำงานด้วยมือของพระองค์ตามที่ผู้ดูแลทางโลกของพระองค์ได้สอนจนกระทั่งเมื่อพระองค์ถึงวัยที่สำคัญเมื่อพระองค์ได้เริ่มสอน เราควรทำงานสำหรับเลี้ยงชีพของเราและมีความพอใจในสิ่งที่พระเจ้าให้ผ่านงานนั้นของเรา
  - 4) ในงานของเรานั้นเราควรทำตามทีหน้าที่ที่ได้มี